

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210509
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5612210509.2

Uznesenie

Krajský súd v Žilina, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v štádiu konania o návrhu na jeho prerušenie, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/187/2012-41 zo dňa 29. 04. 2013 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/187/2012-56 zo dňa 02. 12. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/187/2012-41 zo dňa 29. 04. 2013 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/187/2012-56 zo dňa 02. 12. 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd nevyhovel procesnému návrhu, ktorým sa žalobca domáhal prerušenia konania (§ 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.) do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti ohľadne tvrdeného porušenia práva na zákonného sudcu a nestranný súd. Konštatoval, že v danej veci nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., nakoľko otázka zákonného sudcu bola vyriešená právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č.k. 7NcC/74/2013 zo dňa 06.12.2013. Toto rozhodnutie nadriadeného súdu je rozhodnutím konečným, a teda rozhodnutie súdu v prejednávanej veci nezávisí od žiadnej otázky, ktorú by súd nebol v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako prvostupňový súd konštatoval, že v súdnej veci nie je dôvod ani na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.. Poukazoval na fakultatívnu povahu inštitútu prerušenia konania z daného dôvodu, ktorá ponecháva možnosť prerušenia na úvahu konajúcemu súdu. Uviedol, že žalobca nepreukázal, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu (keďže rovnopis tejto sťažnosti nie je opatrený dôkazom o podaní tohto podania napríklad na poštovú prepravu, o jeho zaslaní Ústavnému súdu SR elektronickými prostriedkami, obsahujúcimi zaručený elektronický podpis alebo elektronickými prostriedkami o jeho doplnení písomnou formou). Navyše, aj keby žalobca preukázal podanie ústavnej sťažnosti na ústavný súd, v danom prípade nie je dôvod na prerušenie tohto konania, keďže otázka zákonného sudcu bola vyriešená právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č.k. 7NcC/74/2013 zo dňa 06.12.2013.

Opravným uznesením č. k. 8C/187/2012-56 zo dňa 02. 12. 2013 okresný súd opravil zrejmu nesprávnosť v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia spočívajúcu v preklepe roku jeho vydania.

Proti tomuto uzneseniu (v spojení s opravným uznesením) v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Namietal nesprávnosť postupu okresného súdu vydaním napadnutého rozhodnutia. S poukazom na garanciu práv upravenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 Dohovoru o ochrane základných práv a základných slobôd, žalobca zdôraznil koncepciu a význam práva účastníka na nestranný súd. Okolnosť, že Krajský súd v Žiline nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie všetkých sudcov okresného súdu, nič nemení na tom, že v jeho očiach a tiež objektívne v očiach verejnosti nemožno zákonného sudcu považovať za nestranného. Následne (tvrdený) postup, kedy o veci účastníka konania nerozhodol zákonný sudca, označil za ústavne neakceptovateľný.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Aj pri fakultatívnej povahe prerušenia konania (z uplatneného dôvodu) a absencii explicitných zákonných kritérií pre rozhodovanie o predmetnom procesnom inštitúte, musí súd vysvetliť úvahu (na ktorej založil svoj záver) spôsobom, ktorý vylučuje znaky svojvôle. Okresný súd sa v dostatočnom rozsahu vo všeobecnosti zaoberal inštitútom fakultatívneho prerušenia konania, jeho pojmovými znakmi a podmienkami. Následne, s ohľadom na konkrétne okolnosti súdeného prípadu, predložil jasné a zrozumiteľné argumenty, prečo v rámci medzi sudcovskej úvahy nevidí priestor pre aplikáciu ustanovení § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Účinne sa taktiež vysporiadal s argumentáciou predloženou žalobcom, uviedol viacero dôvodov, ktoré súhrnne viedli k zamietnutiu procesného návrhu žalobcu na prerušenie konania aj podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p.

Krajský súd zdôrazňuje, že odlišné (subjektívne) hodnotenie vlastných argumentov žalobcom, resp. jeho neakceptovanie záverov okresného súdu nezakladá nesprávnosť napadnutého rozhodnutia a nie je ani porušením práva na súdnu ochranu. Súčasťou tohto základného práva totiž nie je aj právo na procesný úspech. Inými slovami, nie je porušením práva na spravodlivý proces, ak súd nevyhovie procesnému alebo meritórnemu návrhu účastníka.

Čo sa týka samotnej vecnej správnosti záverov prvostupňového rozhodnutia, odvolací súd sa s nimi stotožňuje a v konkrétnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Na zdôraznenie ich správnosti a v reakcii na odvolacie dôvody dopĺňa, že súčasťou spisu je síce aj podanie označené ako „Sťažnosť“, ktoré je adresované Ústavnému súdu SR, avšak nie je opatrené prijímacou pečiatkou podateľne Ústavného súdu SR. Žalobca teda fakticky v tomto konaní nepreukázal podanie ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR (napr. dokladom preukazujúcim odoslanie takej sťažnosti, resp. potvrdením o prijatí takej sťažnosti ústavným súdom), čo správne konštatoval v napadnutom uznesení aj prvostupňový súd.

Bez ohľadu na uvedené, zodpovedá doterajšiemu priebehu konania a stavu veci, že zákonná sudkyňa (správne) postupovala v intenciách záväzného rozhodnutia nadriadeného súdu o jej nevyvúčení. Odvolateľ v návrhu na prerušenie konania ani v posudzovanom odvolaní neuviedol žiadne iné/ďalšie okolnosti, ktoré by mali zakladať jej vylúčenie, než tie, ktoré už boli predmetom posúdenia nadriadeného súdu. Zároveň dotknutý záver o nevyvúčení rešpektuje aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenia sp. zn. 3 Nc 14/2010 z 31. 05. 2010; 6 Cdo 201/2013 z 19. 06. 2013) v otázkach posudzovania inštitútu sudcovskej nestrannosti.

S poukazom na nepochybnú možnosť uplatnenia námietky rozhodovania veci vylúčeným sudcom ako odvolacieho, resp. dovolacieho dôvodu vhodne okresný súd uprednostnil požiadavku hospodárnosti/rýchlosti konania. Práve na jej (údajnom) nedodržaní je pritom založený aj meritórny nárok žalobcu. V kontexte týchto okolností by sa opačné rozhodnutie okresného súdu (t.j. prerušenie konania) javilo ako ťažko argumentačne udržateľné.

Nakoľko odvolacie dôvody žalobcu boli neopodstatnené (v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. je krajský súd viazaný konkrétnymi dôvodmi odvolania) a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.), potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - žalobca nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu žalovaný si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu ani žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.